

Informatie

JAARGANG 2, NUMMER 5

ZOMER/NAJAAR 2017

Voorwoord

De zomer is al weer ten einde als deze Informatie bij u op de deurmat valt. Ongetwijfeld hebt u kunnen genieten van de mooie zomerse dagen en kunt u er weer tegen om de herfst en de winter tegemoet te gaan. Ook in onze congregatie heeft de tijd niet stil gestaan. In deze periode zijn twee medebroeders van ons heengegaan. Door het afnemen van het aantal broeders komen er taken vrij die niet door hen overgenomen kunnen gaan

worden. Wij zijn daarom overgegaan tot het aanstellen van twee coördinatoren, mensen die de broeders bijstaan in hun dagelijkse leven. In dit nummer ook enkele korte berichtjes uit het binnen- en buitenland. Mgr. G. de Korte was bij ons op bezoek en wij berichten u daarover. Wij wensen u allen veel leesplezier.

Broeder Jan Klein Overmeen,
provinciaal overste

IN DIT NUMMER

Voorwoord |
Provinciedag

Nieuws van het 2
Algemeen
Bestuur

Indonesië 3
Bezoek Mgr.
De Korte
Afscheid Rob
Verheij

IM br. Cor 4
Groenendijk

IM br. Basil 5/6
Blom

De Hooge 7
Berk

Kort nieuws 8

Provinciedag

Enkele keren per jaar wordt een Provinciedag gehouden. Dat wil zeggen een dag van bezinning en ontmoeting van de broeders van de Nederlandse provincie.

Op deze Provinciedag stonden we stil bij hoe wij als Broeders van Goede Werken de barmhartigheid in ons leven gestalte hebben gegeven. De dag werd ingeleid door José Kodden, lid van de Commissie Religieus Leven en Gebed van onze provincie met als thema: Barmhartigheid en Compassie. Alle godsdiensten kennen de Gulden Regel:

“Wat gij niet wilt dat u geschiedt, doe dat ook een ander niet...”

Daarna hebben de broeders Theo van den Boer, Theo Derksen, Boude-

wijn Mensch en Urbanus van Rooi verteld hoe zij gestalte hebben gegeven aan barmhartigheid en compassie in hun leven en om daarmee ook de andere broeders uit te nodigen hun eigen verhaal te vertellen.

Het was heel boeiend en bemoedigend voor alle deelnemers. We herkenden ons in de verhalen en hoorden ook aspecten die we van deze broeders niet kenden.

De morgen werd afgesloten met een gebedsdienst: “Barmhartigheid behoort tot de kern van het charisma van onze congregatie”. Dit charisma komt duidelijk naar voren in de naam die Glorieux zijn congregatie aanvankelijk heeft gegeven: “Broeders van Goede Werken”.

Nieuws van het Algemeen Bestuur

50 jaar Brazilië

Begin januari 1967 kwamen de eerste acht broeders vanuit België en Nederland in Brazilië aan.

Op 6 mei werd dit feit plechtig herdacht in Betim. Aan het feest zelf namen zo'n 200 gasten deel. Om 10 uur begon de plechtige eucharistieviering. Eén van de pasgewijde hulpbisschoppen van het aartsbisdom Belo Horizonte, Dom Otacílio Ferreira Lacerda, ging voor, geassisteerd door vier priesters, onder wie onze br. Herbert de Gier. Zijn

homilie vond weerklank. Hij liet duidelijk blijken dat het voor Glorieux niet voldoende was om de mis te lezen, maar dat er ook iets diende te gebeuren om de mensen uit hun ellende te halen.

Het was een participatieve viering, met mooie zang, voorbeden uitgesproken door broeders en kandidaten, de toewijding aan Onze Lieve Vrouw van Lourdes en het zingen van het congregatielied. De algemene overste stond stil bij de afgelopen jaren en dankte iedereen die bijgedragen

heeft aan de opbouw van de congregatie in Brazilië. Bij een jubileum als dit kijk je terug op de weg die is afgelegd en kijken we naar de toekomst en vragen Gods zegen over wat komen gaat. Op dit moment hebben we vier aspiranten en twee postulanten en een groepje jongeren geeft aan het volgend jaar te willen komen. Verschillende sprekers gaven aan wat de broeders voor hen betekend hebben. Vooral de nabijheid en de eenvoud van de broeders kwam naar voren. Het luisteren naar en er te zijn voor de mensen hebben velen als weldadig ervaren.

Br. Pedro Goossens die er vanaf het begin woonde, kreeg vanzelfsprekend de nodige aandacht. Ook de broeders die zijn overleden, teruggekeerd of uitgetreden, kregen aandacht. Ieder van hen heeft zijn steentje bijgedragen. Het officiële gedeelte werd gevolgd door een gezellig samenzijn en het middagmaal dat werd verzorgd door vrijwilligers: eenvoudig maar goed.

België

Voorheen was België een provincie maar sinds 26 december 2016 is het een district. In het voormalige broederhuis Glorieux - we spreken sinds kort van Zorgcampus Glorieux - wonen niet alleen broeders maar ook religieuzen van andere congregaties en leken. Stapsgewijs zie je veel veranderen:

het aanpassen van de brandveiligheid in de gangen en op de kamers, een directeur (niet religieus) en een woonassistente, vrijwilligers die komen helpen..... De broeders die er wonen en een religieus convent vormen, staan zij aan zij met de andere medebewoners. Zij blijven binnen en buiten het gebouw actief, elk op hun manier. De stad Gent vraagt aan de

grondeigenaren rond het bedevaartsoord in Oostakker een masterplan op te stellen voor de toekomstige bestemming van de gronden rond de Zorgcampus Glorieux. Het plan is medebepalend voor de uitbouw van de Zorgcampus Glorieux.

Indonesië

De algemeen overste zal in oktober de geloften voor het leven afnemen van drie broeders, te weten broeders Polykarpus Arifin, Albertus Komang Alit en Robertus Siahaan.

Dit jaar zijn acht kandidaten aanvaard en negen postulanten verwelkomd. Br. Hieronimus Tua Sinaga sprak op 31 juli zijn eerste geloften uit.

Bezoek Mgr. De Korte

Op vrijdag 28 april kwam op verzoek van de broeders, de Zusters van Barmhartigheid, de Zusters van Liefde van Gent en de Witte Zusters, Mgr. G. de Korte op bezoek. Om 14.00 uur arriveerde hij op het terrein en de bewoners zaten al te wachten in de refter van Glorieux. Na een woord van welkom door zr. Wilfrida vertelde Mgr. over zijn visie op de toekomst van het bisdom 's-Hertogenbosch. Een boeiend verhaal waar door diverse bewoners op werd gereageerd. Daarna ging hij alle tafels langs om kennis te maken met alle aanwezigen. Na deze ronde werd hij rondgeleid door Glorieux, Depoorter en Terhaghe waar hij de bewoners ontmoette die

door omstandigheden niet in de refter aanwezig konden zijn.

Afscheid

Op 15 augustus hebben we afscheid genomen van Rob Verheij. Rob was ruim 20 jaar werkzaam bij de broeders. Eerst als directeur van ons kloosterverzorgingshuis in Dongen en met de verhuizing naar Eindhoven in 2009 bleef hij parttime in dienst als coördinator Zorg en Welzijn in Broedershuis Depoorter.

Het was een mooi en welverdiend afscheid; eerst bij de zusters, later bij de broeders en 's middags nog een receptie voor oud-collega's uit Dongen en overige relaties.

Hij voelde zich altijd sterk bij de broeders betrokken. Verschillende van u zullen hem zeker ontmoet hebben bij de jaarlijkse herdenking van de overleden broeders.

Als opvolger van Rob is per 1 september in dienst gekomen Jolanda Hulsen, die nu samen met Sascha Vissere, die reeds werkzaam was als coör-

dinator op Depoorter, de belangen van de broeders zal behartigen. Veel succes!

Rob blijft wel zijn diensten aanbieden als organist en lid van de Activiteitencommissie, die o.a. de jaarlijkse broedervakantie organiseert.

In Memoriam broeder Cor Groenendijk

Broeder Cor Groenendijk werd geboren in Bodegraven op 8 september 1931. Begin juni 1949 ging hij naar het noviciaat om op 8 september in dat jaar het kloosterkleed te ontvangen en kreeg hij de naam Br. Radboud Maria. Na zijn professie op 8 september 1951 vertrekt hij naar Heiloo en begint hij aan de opleiding ziekenverpleging B, die hij afrondde op Voorburg in Vught. Na zijn B-diploma studeerde hij voor ziekenverpleging A en volgde hij later een twee jaar durende stafcursus B in Nijmegen. Daarna studeerde hij organisatie aan de hogere school voor verpleging in Nijmegen. In de vele huizen in Nederland en de residentie in Oostakker waar br. Cor gewoond en gewerkt heeft was hij overste of had een leidinggevende functie. Br. Cor was 2½ jaar directeur van huize Overdonk in Dongen en ruim 5 jaar directeur van de Wilgenhof in Eindhoven. Van 1998 tot en met 2004 was hij lid van het algemeen bestuur. Hij was een van de stafleden die vele reizen naar Lourdes organiseerde namens het VGZ. Hij was 10 jaar bestuurslid van Zuiderhout in Teteringen. Ook op liturgisch gebied was hij actief, o.a. in de H. Hartkerk in Vught en als koster op diverse plaatsen. In zijn leven woonde br. Cor in Heiloo, Oisterwijk, Dongen, Vught, Nijmegen, Eindhoven, Oostakker en 's-Hertogenbosch. Wij kunnen br. Cor omschrijven als een echte religieus en een hardwerkende man. Hij was punctueel, accuraat en bedreven in

zijn werk. Hij verlangde dat ook van de ander. Als overste van het convent Glorieux in Dongen, met een afdeling voor oude en hulpbehoevende broeders, zag hij dat de zorg voor de broeders niet meer door eigen medebroeders gegeven kon worden en dat die zorg overgenomen moest worden door niet religieuze medewerkers. Hij wilde dat de zorg voor de medebroeders optimaal zou zijn. Hij deed alles voor de broeders die niets tekort mochten komen, zeker niet qua zorg. Dat hield een beetje in dat de medebroeders feitelijk niets meer mochten doen. In huis had hij de regie en overal wel een vinger in de pap. Hij was erg ingenomen met zijn medewerkers, maar kon er ook streng voor zijn, soms zelfs te streng. Voor zijn medewerkers deed hij alles, maar als ze met een eigen initiatief kwamen dat hem niet direct aanstond, liet hij dat duidelijk merken. Een directe samenwerking met hem maakte sommigen medewerkers nerveus terwijl zij in de gewone omgang graag met hem te doen hadden. Br. Cor wilde best met de veranderde tijd meegaan maar moest er wel zijn tijd over kunnen doen. Hij moest zichzelf eerst overtuigen. Hij nam niet zomaar iets van een ander aan. Bij jubilea of andere gebeurtenissen in Dongen hadden de broeders van de "buitenhuizen" (huizen buiten Dongen) soms schrik om er naar toe te gaan. Zij waren bang dat br. Cor hen zou overhalen in Dongen te komen wonen. Ongetwijfeld had br. Cor daar goede bedoelingen mee. Hij wilde dat de broeders goed verzorgd zouden worden, zeker als ze al wat ouder waren en hier en daar gebreken vertoonden. Dat stond bij hem op de eerste plaats.

Br. Cor zelf werd in Den Bosch getroffen door een fatale ziekte. Dat maakte hem afhankelijk van zijn omgeving. Maar hij wilde zijn eigen regie houden en accepteerde in eerste instantie geen directe hulp. Hij vocht tot het uiterste voor zelfredzaamheid en zelfstandigheid.

Maar bij het afnemen van zijn krachten kreeg hij veel steun van zijn medebroeders, met name br. Cor van Rooij en zijn broer Ton. Zij hebben heel veel voor hem betekend in de laatste maanden dat hij in Den Bosch woonde. Het moment kwam dat hij niet langer in Den Bosch kon blijven wonen. Dat ging niet meer. De zorg werd steeds complexer en hij gaf zelf aan naar Eindhoven te willen verhuizen. De verhuizing verliep zonder problemen, maar eenmaal op Depoorter werd hij wat achterdochtig en wist niets meer van zijn verhuizing af. Dat was allemaal achter zijn rug om bekonkeld, zei hij. Maar na eenmaal zijn thuis hier gevonden te hebben, was het bewonderenswaardig om te ervaren hoe hij zich overgaf, alles kon loslaten. Als je daar met hem over sprak zei hij steevast: "Ik moet wel". In goede en heldere momenten bleef hij nuchter en kritisch, maar ook vol waardering. Hij was een plezierige man om te verzorgen. Hij was attent, lief, meegaand en erg dankbaar.

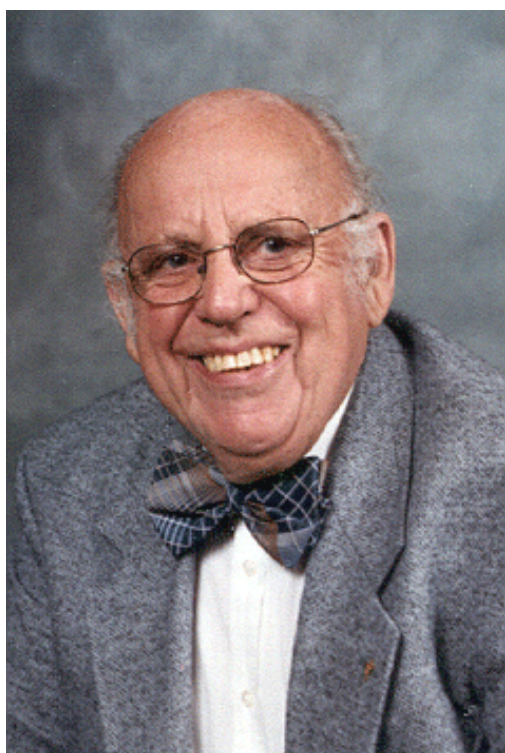
Hij was charmant tegenover de hulpverleners. In goede dagen kon hij zijn gevoel goed verwoorden en meegaan met de voorgenomen behandeling. Soms was hij verward en dan was hij moeilijk benaderbaar.

Br. Cor heeft in Depoorter toch tien goede maanden mogen beleven. Hij bleef betrokken bij het wel en wee van de congregatie die hij al die jaren zo trouw heeft gediend. Veel verpleegkundigen, de leerlingen die hij begeleid heeft, waaronder Rob Verheij, hebben veel aan zijn bekwaamheid te danken.

Br. Cor, hartelijk dank voor alles wat je voor de congregatie en de medemens hebt betekend en hebt gedaan. Dank voor alles wat jij aan goedheid uitstraalde. Vol bewondering zijn wij voor het beeld dat jij ons nalaat.

Rust in vrede.

In Memoriam broeder Basil Blom

Graag zou ik deze gedachtenis willen beginnen met de bijdrage die br. Basil verleende aan het gedenkboek van 175 jaar Congregatie in 2005, op de bladzijde die hem gegeven was, hij was toen 75 jaar.

God

Ik dank u voor:

Het leven dat u mij gegeven hebt De

roeping die u mij gegeven hebt Uw

lichaam dat u mij dagelijks geeft

Maar bovenal voor uw liefde die mij dagelijks omringt.

Help mij om deze gaven aan anderen door te geven om uwentwille.

Getekend

Dongen, bro. Basil Blom.

Dit waren woorden van **François Hubert Blom** geboren te Delft op 20 februari 1930 als tiende telg in een kinderrijk gezin van Wilhelmus Henricus Blom en Maria Elisabeth Paalvast. Frans was een braaf jongetje, doorliep zijn schooltijd op een normale manier, deed de HBS en ging naar Wageningen voor landbouwingenieur. Frans, bij hoge uitzondering François genoemd, werd ingekleed op 21 juni 1954 waarbij hij de naam Br. Basilius M. kreeg en werd na twee jaar noviciaat geprofest op 21 juni 1956. Basil, zo noemen wij hem vandaag wegens zijn Canadees verleden,

Hij volgde de opleiding voor onderwijzer in Dongen op de Gerardus Majella kweekschool en heeft na zijn diplomering vier jaar in Rotterdam gewerkt als onderwijzer.

Bij zijn intreden in de Congregatie was br. Basil duidelijk wat ouder dan de meeste novicen in die tijd, die doorgaans via het juvenaat en postulaat op veel jeugdiger leeftijd in het noviciaat traden. Zijn oudere broer br. Jan Baptist heeft mogelijk een rol gespeeld bij de rijping van de broederroeping, die br. Basil gaandeweg op iets later tijdstip in zich liet ontluiken. Werd hij toen de liefde van God gewaar die hem omringde?

Er is een klein vermoeden dat de keuze om verder te studeren ergens op belemmeringen heeft gestuit, waardoor zijn ideaal om landbouwingenieur te worden via de universiteit van Wageningen een wending heeft gekregen in de richting van het broederleven. Gezien zijn opleiding lag het voor de hand dat br. Basil in het onderwijs terecht zou komen, want zo ging het er nu eenmaal aan toe in de Congregatie.

Eenmaal aangekomen in Canada op 12 augustus 1962 begon voor br. Basil een periode van verkenning en aanpassing, afwisselend van studie en lesgeven in Lethbridge, Nelson, Calgary en Edmonton. Een belangrijke rol heeft br. Basil gespeeld bij het tot stand komen van het Columbia College in Nelson.

Het kleiner en kleiner worden van de gemeenschap in Edmonton, mede door het vertrek van broeders en novicen, leidde hem uiteindelijk naar een gemeenschap van de Christian Brothers in Vancouver waar hij meer dan 25 jaar zijn beste krachten heeft gegeven aan de opleiding van de jongens van het college, als docent, als studiebegeleider en als tuinman-ontwerper van het park rondom het college. Het was niet alleen het verschil tussen een grote en kleine gemeenschap dat hem deed vertrekken naar Vancouver, het waren ook de voor hem gunstiger klimatologische omstandigheden van dat gebied aan de westkust van Canada, achter de rug van de Rocky Mountains. Na 25 jaar docentschap in Vancouver begon zijn voortschrijdende doofheid een belemmering te worden om nog langer voor de klas te staan. Hoe graag en verdienstelijk hij dit ook deed, het kon niet meer en het moest worden afgebroken met als gevolg dat hij terugging naar zijn gemeenschap in Calgary.

In verschillende gemeenschappen van onze Congregatie in Canada is br. Basil overste geweest en daarnaast lid van het regionaal bestuur. Maar dat niet alleen, hij was ook tuinman en onderhoudsman van de groenvoorziening, zowel binnen- als buitenshuis.

Br. Basil was een dankbaar man en erg gesteld op gezelschap van medebroeders en familie. Met alle respect voor de eigenheid van iedereen, zag br. Basil graag dat men in gezamenlijkheid tot een vormgeving kwam in het gemeenschapsleven, in het gebed, maaltijden en ontspanning. Hij nam overal aan deel wat congregatieve activiteiten betreft, vakanties, uitjes van kortere duur, bezinningsdagen enz. Hij leefde met alles erg mee. Hij had veel bewondering voor wat zijn medebroeders her en der realiseerden, wat o.m. tot uitdrukking kwam tijdens de bijeenkomst van de regionale oversten in Spanje, waar hij duidelijk meer zicht kreeg op wat zich buiten Canada afspeelde. Zijn opmerkelijke lach en het dragen van het vlinderstrikje op feestdagen en bij bijzondere gelegenheden maakten van zijn aanwezigheid in de gemeenschap een uiting van geluk en blijdschap. Zijn afwezigheid na zijn vertrek uit Canada voelde aan als een groot gemis.

De laatste jaren, toen hij weer terug was in Nederland, heeft hij respectievelijk in Dongen en Eindhoven gewoond waar hij van een welverdiende rust genoot en zich nog altijd verdienstelijk wist te maken door het verzorgen van de planten.

Br. Basil heeft een mooie leeftijd mogen bereiken waarvoor hij dankbaar was. Helaas zijn gebreken van de oude dag, gepaard gaande met ziekten, hem niet bespaard gebleven. Hij heeft in gelatenheid dit gedragen en zich laten behandelen met hoop op verbetering. Tot aan de laatste momenten van zijn leven bleef hij op God vertrouwen, maar stervend, in de berusting en in de vrede van het gebed dat overgaat tot het éne woord van God aan wie hij, en wij met hem, dankbaar zijn om het mooie leven dat br. Basil, François Hubert Blom heeft geleefd.

Vaarwel br. Basil, bedankt voor wie je was en voor al wat je deed voor familie, jeugd, vrienden en medebroeders.

Bedankt voor het doorgeven van de gaven die God je geschonken heeft.

De Hooge Berkt

De gemeenschap De Hooge Berkt in Bergeijk, waar onze medebroeder Harrie Verweijen sinds 1972 woont, bestond met Pinksteren 50 jaar.

De gemeenschap (1967) is ontstaan uit een paar mensen die samen gastvrijheid boden aan eenieder die op zoek was naar een verbinding tussen geloof en het dagelijks leven: religieuzen, gezinnen met kinderen, alleenstaanden, enz. Het werd voor honderden tochtgenoten een plaats (een 'herberg') die je onderweg in je leven kunt aandoen, op zoek naar zingeving en bestemming. (Verdere informatie: www.hoogebekkt.nl)

De Hooge Berkt

Op 7 december 2016 had onder grote belangstelling een boekpresentatie plaats in de Gemeenschap De Hooge Berkt in Bergeijk. Onder redactie van Jan Renkema en Leonie van Straaten, beiden lid van deze gemeenschap, kwam het boek tot stand: KERK VAN DE TOEKOMST, "Een dertiental toonaangevende kerkelijke leiders, theologen en opiniemakers vertellen in deze bundel over hun inspiratie en visie. Samen vormen zij het kleurenspectrum van het gelovig leven in de Lage Landen".

Dit boek gaat niet over de toekomst van de kerk, maar over de kerk van de toekomst, om de vraag hoe de kerk in de toekomst eruit zal zien. Dit boek verschijnt als eerste begin na het vijftig-

jarig bestaan van de Gemeenschap De Hooge Berkt.

Het eerste exemplaar van dit boek werd aangeboden aan bisschop Gerard de Korte van Den Bosch. In zijn woordje benadrukte hij het belang van de oecumene zowel van onderaf als via de officiële kanalen. Het was ook een bevestiging voor de oecumenische Gemeenschap De Hooge Berkt. Op 19 mei 2017 werd dit gouden jubileum officieel gevierd voor genodigden. Broeder Jan Klein Overmeen en broeder Jan van der Steen waren namens het provinciaal bestuur aanwezig. Er was een zeer goed verzorgde Eucharistieviering uit dankbaarheid. Na een kopje koffie en een ontmoeting met bekenden werd een PowerPointpresentatie gegeven over de hoogte- en de dieptepunten in het verleden van de Hooge Berkt. Daarna gaf voorzitter Jan Renkema een toekomstvisie, waarna een drukbezochte receptie volgde.

Met Pinksteren was de viering voor de gemeenschap.

"Ontmoeting" door broeder Harrie Verweijen

Kort nieuws

Afscheid van de broeders in Vught

Het bestuur van de Nederlandse provincie heeft besloten het huis in Vught te verkopen. Intussen heeft zich een koper gemeld. Op 5 september zijn de broeders van de Boxtelseweg in Vught, te weten de broeders Theo Rath en Harrie van Schaijk naar Eindhoven verhuisd.

Op zondag 3 september hebben bovengenoemde broeders, in het bijzijn van het provinciaal bestuur, afscheid genomen van de parochie Edith Stein in Vught. In de eucharistieviering van 11.00 uur memoreerde pastoor Mesch de vele verdiensten van de broeders in Vught, zowel op het gebied van het onderwijs op de Aloysiuschool en de Willibrordusschool als in de verpleging op Voorburg.

Br. Theo Rath was het langst schoolhoofd en was betrokken bij de oprichting van de schooladviesdienst. Daarnaast dankte de voorganger de broeders voor de vele verdiensten in het jeugdwerk, o.a. toneelclub, de R.K. Jeugdcentrale met o.a. het Jeugdcentralekoor, de J.E.E.P., J.J. Carnaval, voetbalclub Zwaluw, het jeugdwerk in Rozenoord. Van 1953 tot 1969 was ook het juvenaat gevestigd op Mariaoord in Vught. De broeders hebben in de 131 jaar dat zij in Vught actief waren hun sporen wel verdiend.

Na de viering werd iedereen in de gelegenheid gesteld afscheid van de broeders te nemen onder het genot van een kop koffie. Al met al een mooie welverdiende dag voor de scheidende broeders.

Verzameling

Bij de meeste broeders is het wel bekend dat br. Bas Warmerdam, wonend in 's-Hertogenbosch, gedachtenisprentjes verzamelt. In totaal heeft hij er zo'n ruim 120.000. Dat zijn ongeveer 175 schoendozen vol. Deze zijn allemaal naar een religieus curiosamuseum in Leiden gegaan. Maar br. Bas heeft er toch nog enkele duizenden achtergehouden, voornamelijk van religieuzen, pausen, prelaten, en bijzondere exemplaren.

Inspiratietuin op het Glorieuxpark

Op het feest van O. L. Vrouw Hulp der Christenen, 24 mei, werd deze tuin geopend. De genodigden kregen uitleg over het ontstaan hiervan en vervolgens werd de tuin ingezegend. In het hart van dit labyrint is de vredesvlam, ontstoken aan de Wereldvredesvlam, een vlam die altijd zal blijven branden. Het is erg mooi aangelegd met veel inspirerende teksten. Zeker de moeite waard er eens te gaan kijken.

Postbus is vervallen

Met ingang van 1 augustus is de postbus vervallen. De post voor het provinciaal bestuur en het broederconvent kunt u in het vervolg sturen naar: Glorieuxlaan 4, 5613 LN Eindhoven

Colofon

Informatie verschijnt 2 à 3 keer per jaar en is een uitgave van de Nederlandse provincie van de broeders van O.L. Vrouw van Lourdes.

Lay-out en eindredactie: Gerda van den Bos en Jan Klein Overmeen.

Druk copyshop 's-Hertogenbosch

Contactadres: Provinciaal bestuur Brs. O.L. Vrouw van Lourdes, Glorieuxlaan 4, 5613 LN Eindhoven.

E: secretariaat@brsglorieux.nl.